

## [Socialministeren.]

sige først fra den 1. april 1963, bliver 62 og 67 år, og jeg finder, at man dermed har taget skyldigt hensyn til personer, der nærmer sig den alder, da de efter de gældende regler ville have adgang til aldersrente. Jeg vil i den forbindelse nævne, at der efter folkeforsikringsloven er adgang til, når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor, at yde en person aldersrente allerede fra det 60. år, og det er ikke foreslået at ændre denne aldersgrænse.

Grundbeløbet for ydelserne til invaliderentemodtagere og til aldersrentemodtagere har hidtil været det samme. Når der nu gennem bestemmelserne om folkepension gives aldersrentemodtagere en større ydelse end hidtil, må der, hvis invaliderentemodtagerne stadig skal have en ydelse af samme størrelse som aldersrentemodtagere, gives et særligt tillæg til invaliderenten. Forslaget til ændring i folkeforsikringsloven indeholder derfor en bestemmelse om, at der, når folkepensionen er indført, ydes invaliderentemodtagere et pensionstillæg af samme størrelse som folkepensionsbeløbet, hvilket pensionstillæg iøvrigt er undergivet fradragsreglerne. De merudgifter, som dette vil medføre for invalideforsikringsfonden, foreslås dækket ved at forhøje præmierne fra de forsikrede og fra de efter ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige arbejdsgivere.

Af de øvrige ændringer i lovforslaget vil jeg fremhæve de ændrede grundbeløb, som jeg kort nævnte før. Alders- og invaliderenten består i et grundbeløb og en række tillæg. Af disse tillæg er nogle faste tillæg, idet de normalt ydes alle rentemodtagere, nemlig rentetillægget, beklædningstillægget og brændselstillægget. Hertil kommer, at der i de senere år med hjemmel i særlige love har været ydet rentemodtagerne eengangsudgifter. Disse tillæg og eengangsudgifter foreslås det at optage i grundbeløbet, der på den måde bliver forhøjet med ca. en trediedel. Grundbeløbets størrelse bliver

derved et bedre udtryk for, hvad der normalt tilkommer en rentemodtager, og i stedet for de forskellige tillæg får rentemodtagerne et større månedligt beløb, samtidig med at administrationen af bestemmelserne bliver forenklet. Efter den gældende lovgivning tilkommer brændselstillægget ikke rentemodtagere, der har ophold i rentemodtagerboliger, og rentetillægget er mindre for disse rentemodtagere end for andre. Af praktiske grunde foreslås det, at renten udbetales med samme grundbeløb til de to grupper af rentemodtagere, og det er da hensigten ad administrativ vej at forhøje huslejen for rentemodtagerboliger med det beløb, med hvilket grundbeløbet derved forhøjes.

En anden bestemmelse i forslaget, som jeg lægger megen vægt på, er de ændrede regler om adgang til at have indtægter ved siden af renten. Der har i folkeforsikringskommissionen været almindelig tilslutning til tanken om at foretage en forenkling af de gældende regler. I disse sondres der mellem arbejdsindtægt og anden indtægt, og der er særlige regler for indtægt gennem livrente, privat pension, legatindtægt eller understøttelse. Disse regler foreslås nu afløst af en enkelt bestemmelse gående ud på, at der ved renteberegningen ses bort fra et beløb på op til 80 pct. af grundbeløbet, medens overskydende indtægter fradrages med 72 pct. Af praktiske grunde er der i lovforslaget angivet bestemte beløb herfor. Dette betyder, at der med hensyn til de fleste af de nævnte former for indtægter skabes en gunstigere ordning end hidtil. Af de bestående bestemmelser foreslås dog bevaret den særlig gunstige regel med hensyn til invaliderentemodtageres arbejdsindtægt og nogle særlige regler om fradrag for pensionsindtægt fra stat og kommune og fradrag for invaliditetserstatning.

I lovene om en særlig ydelse til rentemodtagerne har der været en bestemmelse om en ydelse til rentemodtagere på alderdomshjem eller på plejehjem for kronisk syge. Da denne lovgivning nu bortfalder,